

نهضت ترجمه در عصر امام ششم شکل گرفت/ سخت‌ترین دوره زندگی حضرت صادق(ع)

یک کارشناس تاریخ اسلام گفت: 12 سال پایان امامت رئیس مذهب جعفری که مصادف با خلافت منصور دوانقی است، سخت‌ترین دوره زندگی و امامت امام صادق(ع) است، زیرا منصور جایگاه ایشان را می‌دانست و سخت‌گیری‌های شدیدی علیه امام (ع) ایجاد کرد.

یک کارشناس تاریخ اسلام گفت: 12 سال پایان امامت رئیس مذهب جعفری که مصادف با خلافت منصور دوانقی است، سخت‌ترین دوره زندگی و امامت امام صادق(ع) است، زیرا منصور جایگاه ایشان را می‌دانست و سخت‌گیری‌های شدیدی علیه امام (ع) ایجاد کرد.

محمدحسین رجبی دوانی، کارشناس تاریخ اسلام و عضو هیأت علمی دانشگاه امام حسین (ع) با اشاره به دوران سیاسی رئیس مکتب تشیع گفت: امام صادق (ع) بعد از شهادت پدر بزرگوارشان امام باقر(ع) در سال 114 به امامت رسید و دوره امامت ایشان 34 سال طول کشید که از معدود امامانی هستند که دوره طولانی امامت داشتند.

وی افزود: امام صادق (ع) حدود 18 سال را با خلفای جور اموی و 16 سال را با خلفای جبار عباسی معاصر هستند و این دوره بسیار پرتلاطم و از نظر سیاسی پرتلهاب است. به دلیل اینکه حکومت بنی‌امیه رو به ضعف، انحطاط و انقراض می‌رفت و حکومت بنی‌عباس در شرف به قدرت رسیدن بود.

رجبی دوانی بیان داشت: بعد از سال 125 تا پایان دوره بنی‌امیه، همچنین دوره چهار ساله ابتدایی روی کار آمدن بنی‌عباس که مصادف با خلافت نخستین خلیفه آنان ابوالعباس سفاح است، به نوعی از امام صادق (ع) غافل شدند و ایشان نهایت بهره را بردند و شاگردانی که امام (ع) تربیت کردند، بیشتر در این دوره است.

وی ادامه داد: حدود 12 سال پایان امامت رئیس مذهب جعفری که مصادف با خلافت منصور دوانقی است، سخت‌ترین دوره زندگی و امامت امام صادق (ع) است، زیرا منصور دوانقی جایگاه ایشان را می‌دانست و سخت‌گیری‌های شدیدی و جو خفقان امنیتی پلیسی را علیه امام (ع) ایجاد کرد.

عضو هیأت علمی دانشگاه امام حسین (ع) درباره علت قیام نکردن امام صادق (ع) خاطرنشان کرد: امام صادق (ع) با وجود یاران، اصحاب و شاگردان فراوانی که داشت، به دلیل اینکه اکثر آن‌ها به درجه معرفت نرسیده بودند، پیشنهاد قیام هم که بعضی از یاران به ایشان می‌کنند با چنین منطقی رد می‌کنند و می‌فرمایند: شما حاضر نیستید در راه آرمان‌های من از جان خودتان بگذرید؛

وی درباره چرایی نامگذاری شیعه به مکتب جعفری افزود: امام صادق (ع) می‌خواست مکتب حقیقی اسلام را که مکتب اهل بیت (ع) است در برابر مکاتب عامه در حوزه اصول اعتقادی و فروع عملی هویت ببخشد و به دلیل اینکه علمای عامه در بحث اعتقادات کلامی دچار انحرافات شدیدی شده بودند، امام در برابر این افکار انحرافی روشنگری می‌کنند.

رجبی دوانی اظهار داشت: بنابراین می‌بینیم فقه شیعه نام مقدس امام صادق (ع) را به خود گرفته است، زیرا امام (ع) فقه حقیقی اسلام را به خوبی تبیین کرد و در برابر انحرافات عامه داشتند، فقه را هویت بخشید و فقه آل محمد (ص) را ترویج کرد.

وی گفت: حضرت (ع) همین وضعیت را در حوزه علم کلام و مسائل اعتقادی داشتند که کمتر دیده شده و کلام ما هم کلام جعفری به شمار می‌رود. با این وجود در عصر امامت امام صادق (ع) نهضت ترجمه در جهان اسلام پدید آمد و کتب ایرانی، یونانی و هندی وارد عالم اسلام شد و این نشان می‌دهد که مسلمانان به بهره‌گیری از علوم دیگران نیز به شدت علاقه‌مند بوده‌اند.